

Anh Chào Em Bình Minh

Mặc áo quần bảnh bao / đi ra vườn hút thuốc / thổi cái bông thược dược: Anh Chào Em Bình Minh!

Nụ bông có giật mình và mỉm cười e thẹn. Và, dĩ nhiên chàng lén để môi chàng ghé hôn...

Người làm thơ làm thế...nhiều thiên niên kỷ rồi...nhiều dòng sông đã trôi / đưa phù sa ra biển...

Không có gì quyến luyến / nếu không gì nhớ thương! Chắc tại câu "Điền Viên"...nên con người như bướm?

Tôi có khu vườn mộng là trang giấy trắng tinh. Tôi có một bình minh mỗi đêm tôi thức dậy...

Ôi một cõi vùng vẫy là chỉ ở chỗ này? Con chim sẽ gọi ngày / con ong mật vẽ nắng...

Tôi nhớ những người bạn / đồng thời tôi, xa xăm / một thời không nói năng / một thời, thôi kệ nó!

Bông thược dược đang nở. Tản Đà từng ngâm ngùi: "Nước chảy (và) huê trôi". Nước chảy và huê trôi...

Trần Vấn Lệ